

ДЕРЖАВНА РЕГУЛЯТОРНА СЛУЖБА УКРАЇНИ

ЛИСТ

від 27.02.2025 р. № 937/20-25

Органам ліцензування
(за списком)

Щодо припинення дії ліцензії

Державна регуляторна служба України, як спеціально уповноважений орган з питань ліцензування у сфері господарської діяльності, повідомляє.

Закон України “Про ліцензування видів господарської діяльності” (далі – Закон про ліцензування) регулює суспільні відносини у сфері ліцензування видів господарської діяльності, визначає виключний перелік видів господарської діяльності, що підлягають ліцензуванню, встановлює уніфікований порядок їх ліцензування, нагляд і контроль у сфері ліцензування, відповідальність за порушення законодавства у сфері ліцензування видів господарської діяльності.

Згідно з пунктом 1² частини першої статті 1 Закону про ліцензування **припинення дії ліцензії повністю або частково** – позбавлення суб’єкта господарювання права на провадження виду господарської діяльності або частини виду господарської діяльності, на який йому видано ліцензію, шляхом прийняття органом ліцензування рішення про припинення дії ліцензії повністю або частково, про що робиться запис у ліцензійному реєстрі.

Абзацом четвертим пункту 3 частини першої статті 3 Закону про ліцензування визначено, що державна політика у сфері ліцензування ґрунтується на принципі дотримання законності шляхом того, що виключно законами визначаються підстави, зокрема, для припинення дії ліцензії повністю або частково.

Так, відповідно до частини дванадцятої статті 16 Закону про ліцензування підставою для прийняття органом ліцензування рішення про припинення дії ліцензії повністю або частково є:

1) заява ліцензіата про припинення дії власної ліцензії повністю або частково. Не є підставою для припинення дії ліцензії повністю або частково заява ліцензіата про припинення дії власної ліцензії повністю або частково, поданої після видання органом ліцензування розпорядчого документа про проведення перевірки додержання цим ліцензіатом ліцензійних умов і до закінчення строку:

- перевірки та усунення порушень ліцензійних умов (у разі їх наявності); протягом 30 календарних днів після закінчення спливу строку виконання ліцензіатом розпорядження про усунення порушень ліцензійних умов (крім випадку видання протягом цього строку органом ліцензування розпорядчого документа про проведення позапланової перевірки виконання ліцензіатом розпорядження про усунення порушень ліцензійних умов);

2) акт про неусунення ліцензіатом протягом строку повного або часткового зупинення дії ліцензії підстав, що стали причиною для її повного або часткового зупинення;

3) наявність в Єдиному державному реєстрі юридичних осіб, фізичних осіб – підприємців та громадських формувань відомостей про державну реєстрацію припинення юридичної особи (державну реєстрацію припинення підприємницької діяльності фізичної особи – підприємця),

крім випадку та строку, передбачених частинами четвертою, п'ятою і сьомою статті 15 цього Закону;

- 4) подання копії свідоцтва про смерть фізичної особи – підприємця (у разі відсутності правонаступника);
- 5) наявність судового рішення про визнання фізичної особи – підприємця безвісно відсутньою у зв'язку з її смертю, визнанням її безвісно відсутньою або оголошенням померлою (у разі відсутності правонаступника);
- 6) акт про повторне порушення ліцензіатом ліцензійних умов. Повторним порушенням ліцензіатом ліцензійних умов вважається вчинення таким ліцензіатом протягом року з дня видання органом ліцензування розпорядження про усунення порушень ліцензійних умов нового порушення однієї або більше вимог ліцензійних умов, щодо яких видавалося таке розпорядження;
- 7) акт про виявлення недостовірності даних у повідомленні про зміну даних, зазначених у заяві, документах та відомостях, що надавалися разом із заявою про отримання ліцензії;
- 8) акт про відмову ліцензіата у проведенні перевірки органом ліцензування. Відмовою ліцензіата у проведенні перевірки органом ліцензування вважається недопуск уповноважених посадових осіб органу ліцензування для здійснення перевірки додержання ліцензіатом відповідних ліцензійних умов за відсутності передбачених для цього законних підстав (відмова в доступі посадових осіб органу ліцензування до місць провадження діяльності, що підлягає ліцензуванню, об'єктів, що використовуються ліцензіатом при провадженні діяльності, що підлягає ліцензуванню, або відсутність протягом першого дня перевірки за місцезнаходженням ліцензіата особи, уповноваженої представляти інтереси ліцензіата на час проведення перевірки);
- 9) акт про документальне підтвердження встановлення контролю за діяльністю ліцензіата у значенні, наведеному у статті 1 Закону України “Про захист економічної конкуренції”, резидентами держав, що здійснюють збройну агресію проти України, у значенні, наведеному у статті 1 Закону України “Про оборону України”;
- 10) акт про ненадання органу ліцензування ліцензіатом документів, інформації про предмет перевірки на письмову вимогу посадових осіб органу ліцензування під час перевірки;
- 11) ненадання органу ліцензування ліцензіатом у строк, що перевищує два місяці з дня набрання чинності рішенням про зупинення дії ліцензії повністю або частково, заяви та відомостей про усунення підстав, визначених пунктом 2 частини другої цієї статті, що стали причиною для зупинення дії ліцензії повністю або частково, та/або документа, що підтверджує сплату штрафу, накладеного відповідно до Кодексу України про адміністративні правопорушення, а в разі якщо дія ліцензії зупинена повністю або частково на підставі пункту 3 частини другої цієї статті – документа, що підтверджує внесення плати за видачу ліцензії відповідно до частини третьої статті 14 цього Закону; 12) судове рішення про припинення дії ліцензії.

Припинення дії ліцензії може бути застосовано як санкція до ліцензіатів відповідно до законів України “Про запобігання та протидію легалізації (відмиванню) доходів, одержаних злочинним шляхом, фінансуванню тероризму та фінансуванню розповсюдження зброї масового знищення”, “Про санкції”.

Отже, за наявності підстав, визначених частиною дванадцятою статті 16 Закону про ліцензування, органи ліцензування повинні приймати рішення про припинення дії ліцензії повністю або частково, якщо інші підстави для прийняття таких рішень не визначені законами

України у відповідних сферах, з урахуванням особливостей яких здійснюється ліцензування певного виду господарської діяльності.

При цьому зазначаємо, що наявність підстав для припинення дії ліцензії частково не надає право органу ліцензування приймати рішення про припинення дії ліцензії повністю, а наявність підстав для припинення дії ліцензії повністю не надає право органу ліцензування приймати рішення про припинення дії ліцензії частково.

Так, наприклад, якщо під час позапланової перевірки ліцензіата, який має ліцензію на право провадження виду господарської діяльності, зазначеного у статті 7 Закону про ліцензування, органом ліцензування з'ясовуються питання, що стосуються провадження таким ліцензіатом лише частини відповідного виду господарської діяльності, та були встановлені підстави для складання актів, що є підставами для припинення дії ліцензії відповідно до пунктів 2, 6, 8, 10 частини дванадцятої статті 16 Закону про ліцензування, то орган ліцензування приймає рішення про припинення дії ліцензії частково, а не повністю.

Викладене вище пропонуємо врахувати у подальшій роботі.

**Заступник Голови
Державної регуляторної служби України
Олексій МИХАЙЛОВ**